

Y Frân Ddu

① Yr oedd ar y Frân Ddu eisiau diod, a bu'n chwilio ym mhobman am ddŵr. ② O'r diwedd gwelodd biser mawr â thipyn bach, bach o ddŵr yn ei waelod.

③ "Wel! Wel!" meddai. ④ "Dyma ddŵr, ond ni allaf ei gael. ⑤ Mae fy mhig yn rhy fer i fynd i waelod y piser. ⑥ Pa beth a wnaif?"

⑦ Ceisiodd dorri'r piser, ond ni allai. ⑧ Ceisiodd ei daflu er mwyn i'r dŵr redeg allan, ond nid oedd yn ddigon cref.

⑨ "Rhaid imi eistedd i lawr i feddwl," meddai'r Frân Ddu.

⑩ Yna gwelodd bentwr mawr o gerrig mân, a daeth gwên fawr dros ei hwyneb. ⑪ Cododd o'i heistedd ac aeth at y cerrig. ⑫ Cariodd hwy bob yn un a'u gollwng i'r piser. ⑬ Ar ôl eu gollwng i gyd yr oedd y dŵr wedi codi'n uchel. ⑭ Rhoddodd y frân ei phig i mewn unwaith eto; ac yfodd nes gadael y piser heb ddim ond cerrig mân y tu mewn iddo.

Harri Potter a Maen yr Athronydd

① Broliai Mr a Mrs Dursley, rhif pedwar Privet Drive, eu bod nhw'n deulu cwbl normal, diolch yn fawr iawn ichi. ② Fyddai neb yn disgwyl iddyn nhw, o bawb, fod yn rhan o rywbeth rhyfedd neu anesboniadwy, oherwydd doedden nhw ddim yn credu yn y ffasiwn rwdlmi-lol.

③ Cyfarwyddwr cwmni cynhyrchu driliau o'r enw Grunnings oedd Vernon Dursley, dyn mawr, trwm â gwddf hynod o fyr, er bod ganddo fwstach hir iawn. ④ Dynes denau â gwallt melyn oedd Mrs Dursley. ⑤ Roedd ganddi hi bron ddwywaith y maint arferol o wddf, ac roedd hynny'n handi iawn gan ei bod hi'n treulio cymaint o amser yn ymestyn dros waliau'r ardd, yn sbecian ar y cymdogion.

⑥ Roedd gan y Dursleys fab bychan o'r enw Dudley, ac yn eu barn nhw doedd dim bachgen gwell yn bod.

⑦ Roedd gan y Dursleys bopeth roedd arnyn nhw'i eisiau, ond roedd ganddyn nhw hefyd gyfrinach, a'u hofn mawr oedd y byddai rhywun yn ei darganfod. ⑧ Doedden nhw ddim yn meddwl y medren nhw ei ddioddef petai rhywun yn dod i wybod am y Potters. ⑨ Roedd Mrs Potter yn chwaer i Mrs Dursley, ond doedden nhw ddim wedi cyfarfod

ers blynyddoedd; a dweud y gwir, cymerai Mrs Dursley arni nad oedd ganddi chwaer, oherwydd roedd ei chwaer a'i gŵr da-i-ddim mor an-Ddursleyaidd ag roedd yn bosib bod. ¹⁰ Arswydai'r Dursleys wrth feddwl beth ddywedai'r cymdogion petai'r Potters yn dod i'r stryd. ¹¹ Gwyddent fod gan y Potters hefyd fab bychan, ond doedden nhw erioed wedi ei weld. ¹² Roedd y bachgen hwn yn rheswm arall dros gadw'r Potters draw; doedden nhw ddim eisiau i Dudley gymysgu â phlentyn felly.

¹³ Pan ddeffrodd Mr a Mrs Dursley ar y bore Mawrth tamp, llwyd hwnnw lle mae ein stori ni'n dechrau, doedd dim byd yn yr awyr gymylog tu allan i awgrymu y byddai pethau rhyfedd ac anesboniadwy'n digwydd dros y wlad i gyd cyn bo hir. ¹⁴ Canai Mr Dursley o dan ei wynt wrth ddewis ei dei mwyaf anniddorol ar gyfer mynd i'r gwaith a sgwrsiai Mrs Dursley yn fodlon wrth lusgo Dudley, oedd yn sgrechian nerth esgyrn ei ben, i'w gadair uchel.

¹⁵ Sylwodd yr un o'r ddau ar dylluan frech yn hedfan heibio'r ffenest.

Y Tywysog Bach

① Un tro, pan oeddwn i'n chwech oed, fe welais i lun godidog mewn llyfr am y fforest wryfol, llyfr o'r enw "Hanesion Byw". ② Llun o neidr boa yn llyncu anifail gwyllt oedd e. ③ Dyma gopi o'r darlun:

④ "Mae nadredd boa yn llyncu eu hysglyfaeth yn gyfan, heb eu cnoi," meddai'r llyfr. ⑤ "Maen nhw'n methu symud wedyn ac maen nhw'n mynd i gysgu am chwe mis i dreulio'r bwyd."

⑥ Bues i'n meddwl llawer am anturiaethau yn y jyngl wedi hynny, ac ymhen amser mi lwyddais i dynnu fy narlun cyntaf â phensil lliw. ⑦ Darlun rhif 1. ⑧ Tebyg i hyn oedd e:

⑨ Dangosais fy nghampwaith i oedolion, a gofyn a oedd fy narlun yn eu dychryn nhw.

⑩ "Pam dylai het ein dychryn ni?" oedd eu hateb.

⑪ Nid darlun o het oedd gen i. ⑫ Darlun o neidr boa yn treulio eliffant oedd e. ⑬ Yna mi dynnais i lun o du-mewn neidr boa er mwyn i'r oedolion gael deall.

⑭ Mae gofyn esbonio popeth iddyn nhw. ⑮ Tebyg i hyn oedd fy narlun rhif 2:

⑩ Cynghorodd yr oedolion fi i roi'r gorau i ddarlunio nadredd boa ar agor neu ar gau, a rhoi fy mryd yn hytrach ar ddaearyddiaeth, hanes, mathemateg, a gramadeg.

⑪ Dyna sut, a minnau'n chwech oed, y rhois i'r gorau i yrfa ddisglair fel arlunydd. ⑫ Roedd methiant fy narluniau rhif 1 a 2 wedi fy siomi. ⑬ Dydy oedolion byth yn deall dim byd heb help, ac mae plant yn blino gorfod esbonio iddyn nhw byth a beunydd.

⑭ Felly bu rhaid i fi ddewis gwaith arall, ac mi ddysgais hedfan awyrennau. ⑮ Rwy i wedi hedfan ryw gymaint i bob rhan o'r byd, ac yn wir mae daearyddiaeth wedi bod o fudd mawr i fi. ⑯ Fe allwn i wahaniaethu rhwng Tseina ac Arisona ar yr olwg gyntaf. ⑰ Gall hyn fod yn ddefnyddiol iawn pan fyddwch chi wedi colli eich ffordd yn y nos.

⑱ Rwy i wedi cwrdd â nifer fawr o bobl bwysig yn ystod fy mywyd. ⑲ Rwy i wedi treulio llawer o amser yn nhai oedolion. ⑳ Rwy i wedi eu gweld nhw'n agos iawn. ㉑ Dydy hynny ddim wedi gwella ryw lawer ar fy marn i ohonyn nhw.

㉒ Pan fyddwn i'n cyfarfod ag un oedd yn ymddangos i fi ychydig yn fwy deallus na'i gilydd, fe fyddwn i'n

rhoi prawf arno â darlun rhif 1, sy'n ddiogel gen i o hyd, er mwyn cael gwybod a oedd e yn ddeallus mewn gwirionedd. ²⁹ Ond yr un fyddai'r ateb bob tro, "Het yw hi." O hynny ymlaen fyddwn i ddim yn siarad ag e am nadredd boa, nac am fforestydd gwryfol, nac am sêr. ³⁰ Fe fyddwn i'n disgyn i'w lefel e, ac yn siarad ag e am chwarae cardiau, golff, gwleidyddiaeth a theis. ³¹ Ac fe fyddai'r oedolyn yn falch iawn o gael adnabod rhywun mor rhesymol.

Anturiaethau Alys yng Ngwlad Hud

① “Y ffordd acw,” ebe’r Gath gan chwifio’i phawen dde, “mae ’na Hetiwr yn byw; a’r ffordd acw,” gan chwifio’r llall, “mae ’na Sgwarnog Fawrth yn byw. ② Ewch i ymweld â’r naill neu’r llall: mae’r ddau yn wallgof.”

③ “Ond does arna’ i ddim eisiau mynd i blith pobol wallgof,” ebe Alys.

④ “O, fedrwch chi ddim peidio,” meddai’r Gath, “rydyn ni i gyd yn wallgof yma. ⑤ Rydw i’n wallgof. ⑥ Rydych chi’n wallgof.”

⑦ “Sut gwyddoch chi mod i’n wallgof?” gofynnodd Alys.

⑧ “Rhaid eich bod chi,” ebe’r Gath, “neu fuasech chi ddim wedi dod yma.”

Llyfr Genesis

Hanes y Creu

- ① Yn y dechreuad creodd Duw y nefoedd a'r ddaear.
- ② Yr oedd y ddaear yn afluniaidd a gwag, ac yr oedd tywyllwch ar wyneb y dyfnder, ac ysbryd Duw yn ymsymud ar wyneb y dyfroedd.
- ③ A dywedodd Duw, "Bydded goleuni." A bu goleuni.
- ④ Gwelodd Duw fod y goleuni yn dda; a gwahanodd Duw y goleuni oddi wrth y tywyllwch.
- ⑤ Galwodd Duw y goleuni yn ddydd a'r tywyllwch yn nos. A bu hwyr a bu bore, y dydd cyntaf.

Tŵr Babel

- ① Un iaith ac un ymadrodd oedd i'r holl fyd.
- ② Wrth ymdeithio yn y dwyrain, cafodd y bobl wastadedd yng ngwlad Sinar a thrigo yno.
- ③ A dywedasant wrth ei gilydd, "Dewch, gwnawn briddfeini a'u crasu'n galed." Priddfeini oedd ganddynt yn lle cerrig, a phyg yn lle calch.

④ Yna dywedasant, “Dewch, adeiladwn i ni ddinas, a thŵr a’i ben yn y nefoedd, a gwnawn inni enw, rhag ein gwasgaru dros wyneb yr holl ddaear.”

⑤ Disgynnodd yr Arglwydd i weld y ddinas a’r tŵr yr oedd y bobl wedi eu hadeiladu,

⑥ a dywedodd, “Y maent yn un bobl a chanddynt un iaith; y maent wedi dechrau gwneud hyn, a bellach ni rwystrir hwy mewn dim y bwriadant ei wneud.

⑦ Dewch, disgynnwn, a chymysgu eu hiaith hwy yno, rhag iddynt ddeall ei gilydd yn siarad.”

⑧ Felly gwasgarodd yr Arglwydd hwy oddi yno dros wyneb yr holl ddaear, a pheidiasant ag adeiladu’r ddinas.

⑨ Am hynny gelwir ei henw Babel, oherwydd yno y cymysgodd (Hebraeg, balal) yr Arglwydd iaith yr holl fyd, a gwasgarodd yr Arglwydd hwy oddi yno dros wyneb yr holl ddaear.